

[Žmogaus kova prieš valdžią - tai atminties kova prieš užmaršumą](#) :: Your Favorite Site

Garliavos mergaitė D.K po dešimtmečio

Kuo tema karštesnė, tuo sunkiau įsiterpti į pokalbį. Apie Garliavos mergaitę dabar šneka visi, tačiau 99,9 proc. kalbančiųjų rūpi praeitis

Vaikai suauga greitai Vienas būdų būti išgirstam – kalbėti apie D. K. ateitį. Ne tokią ir tolimą – dešimtmetis prabėgs kaipmat. Dokumentuose ji dabar įvardijama kaip „mažametė D. K.“, tačiau po 10 metų mergaitė bus pilnametė. Gal jau ištekėjusi. Dėl svarstymų, kad ji gali turėti vaikų, kol kas nesulaukiau nemalonių padarinių, tačiau nebuvo nė vieno atvejo, kad pašnekovai norėtų plėtoti temą. Vieną kartą kalba pakrypo į tai, kad politikų reitingai nepriklauso nuo to, ar jos ištekėjusios ar netekėjusios. Kitu atveju buvo atsakyta nuostabos kupinu žvilgsniu – atrodė, kad pašnekovas pirmą kartą išgirdo, jog sveikos mergaitės laikui bėgant subręsta. Giminės išvaizdos nekeis Yra manančiųjų, kad D. K. būtų geriau pasilikti su teta ir seneliais. Atseit vaikui nelabai svarbu, su kuo gyventi – jeigu tik patogiu ir su juo žmoniškai elgiamasi. Yra manančiųjų kitaip – D. K. turinti gyventi su motina, kaip nurodė teismas. Teismo sprendimas – sau, sveikas protas – sau. Kiek žinau, D. K. veidas žiniasklaidos nepasiekė – bruožai vis dar pridengiami. Nenorima gausinti ją atpažįstančių žmonių gretų. Vargu ar mergaitės motina Laimutė Stankūnaitė ar jos teta Neringa Venckienė ketina keisti išvaizdą. Nepriklausomai nuo to, su kuo artimiausią dešimtmetį gyvens D. K., bet kokia mažametė, paskui paauglė, galiausiai mergina, viešumoje pasirodysianti su L. Stankūnaitė ar N. Venckiene, bus palaikyta Garliavos mergaitė – nors tai būtų visai ne D. K. Tuomet kokia prasmė jai pasikeisti vardą ir pavardę? Šioje šalyje jai geriau dar ilgai neišeiti į gatvę. Nebent vaikščiotų viena arba būtų lydima ne artimiausių giminaičių. Iš tiesų nerimauti reikia ne dėl to, kad mergaitė bus išvežta į kitą šalį, o todėl, jog nė viena dėl jos globos kovojančių pusių nesugebės kada nors išgabenti jos iš Lietuvos. Skaityti neuždrausi. Atsukusi nugarą į vaizdo kamerą, D. K. su fleita pagrojo melodiją „Mylėk mane švelniai“ („Love Me Tender“). Mergaitė ir vėl dažnai filmuoja, kaip tai darė velionis jos tėvas, tik dabar prašo nežiūrėti į objektyvą. Nesvarbu, ar su motina, ar su teta – D. K. gyvens namų arešto sąlygomis, jei pasiliks šioje šalyje. Įdomu, kaip globėjai filtruos vaiką pasiekiančią informaciją? Tarkime, paprašys mergaitę prieigos prie kompiuterio, nes jai smalsu, kas buvo Elvis Presley, sudainavęs „Love Me Tender“. Ar kas nors stovės už nugaros ir kontroliuos, kokių tekstų ji dar ieško? Pažįstu kelias aštuonerių metų mergaites, kurios jau perskaitė „Tris muškietininkus“. Ateis metas, kada jos įniks į „Agurkėlius su šokoladu“ – itin naudingą knygą 13-metėms. Minėtos knygos gal net sunkiau įkertamos nei gausybė internete pasiekiamų straipsnių, kuriuose dėstoma, nagrinėjama, iškreipiama D. K. tėvų ir giminių drama. Ir Garliavos mergaitė visa tai kada nors perskaitys, nes yra šios istorijos dalyvė ir padarinių paveldėtoja. Bastilija Buvo sostų įpėdinių, kuriuos įkalindavo iki gyvos galvos. Yra legenda apie žmogų su geležine kauke. Namai Klonio gatvėje ar kiti, kuriuose teks gyventi D. K., jai bus daugiau ar mažiau patogi Bastilija. Deja, Garliavos mergaitės gyvenimas susiklostė taip, kad šioje šalyje jai saugiausia gyventi būtent taip. Žinoma, ši šalis – ne vienintelė pasaulyje. Arūnas Brazauskas

Date created: 2012/04/03-